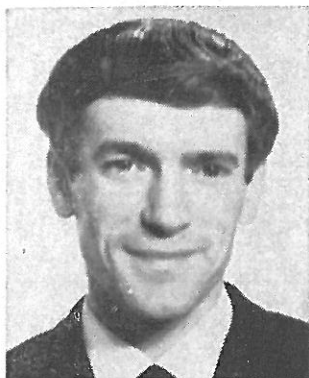

Hvordan det kan gjøres

Jarle Aune.

Besøktstjeneste i menighetens regi

Noen tanker om organiseringen

Helt siden forrige århundre har eldreomsorgen vært en merkesak for kirkens diakoni i vårt land. Gjennom reising av institusjoner, utdanning av menighetspleiere og ved andre frivillige tiltak har kirken drevet et vidt og forskjelligartet arbeid i omsorgen for de eldre.

I dag har det offentlige et lovfestet ansvar for all hjemmesykepleiervirksomhet, og menighetspleiene må inngå samarbeidsavtaler med kommunene om de fortsatt vil drive hjemmesykepleie.

Imidlertid er det et stort udekket behov for miljøarbeid av forskjellig slag som et supplement til den offentlige hjemmesykepleietjenesten. Isolasjon og passivitet preger ofte situasjonen for mange hjemmeboende eldre, og på dette område er det helt nødvendig å organisere en *planmessig frivillig innsats*.

Dette arbeidet kan drives uten de store økonomiske uttellingene, og det kan *aktivisere menighetsmedlemmer i alle aldersgrupper, også pensjonister*. Der det er naturlig kan menigheten med fordel samarbeide med det offentlige og med humanitære organisasjoner. Det er viktig at de frivillige kristne organisasjoner også kommer inn i bildet der forholdene ligger til rette for et slikt samarbeid. En gruppe nedsatt av menighetsrådet bør gjennomdrøfte mulighetene for en organisert besøktstjeneste og *utrede behov og tilgjengelige ressurser*. I menigheter hvor det er opprettet diakonat, er det naturlig at arbeidsgruppen fungerer som en del av diakonats samlede virksomhet.

Etter denne utredningen bør det arrangeres *et kortere kurs*, f.eks. over 3 kvelder, hvor både mulige besøkere og andre interesserte innbys.

Emnene bør omfatte områder som f.eks. fysiske og psykiske aldersforandringer, følgene av økt alder, besøkernes kunnskaper, holdninger og ansvar, taushetsplikten, de eldres samfunns-

sige rettigheter, de eldre og menigheten, omgang med alvorlige syke og vår holdning til døden og menighetens diakonale ansvar. For menigheter som ønsker det, er det også utarbeidet et *omfattende kurs i eldreomsorg* på 20 — 30 timer.

Den økonomiske siden ved kursene må gjennomdrøftes, slik at en kan komme fram til de instanser som kan tenkes å yte støtte. Disse kan variere fra sted til sted og være av både offentlig og privat art. Folkeuniversitetet (Friundervisningen) vil mange steder være en aktuell samarbeidspartner.

Når kurset er avviklet, foretas en *nøyaktig kartlegging* med hensyn til antall som trenger besøk og antall besøkere en har til rådighet. Kartoteket må holdes ajour til enhver tid. Alle eldre og funksjonshemmede i menigheten (eller de deler av menigheten hvor en velger å starte opp) må få en personlig henvendelse hvor en forklarer besøksordningen og spør vedkommende om en ønsker denne form for kontakt.

I en del menigheter vil det være fordelaktig med en *rodeinndeling* med én ansvarlig rodeleder. I andre menigheter bør en bygge på *grendemønsteret* og *grendekontakter*.

Besøkerne bør ha en *legitimasjon* utstedt av menigheten, og det må utarbeides *regler for tjenesten*. Det lokale utvalg fastsetter den normale *besøksfrekvens*, men en må her komme fram til en fleksibel praksis. Generelt kan en si det ikke må gå mer enn 14 dager mellom hvert besøk.

Utvalget vedtar også om en skal benytte seg av fast *rapportrutine*. For oversiktens skyld er det mye som taler for at besøkerne gir regelmessige skriftlige rapporter fra sitt arbeid.

Selv om besøktstjenesten er menighetens diakonale ansvar, er det rimelig å samarbeide f.eks. med humanitære organisasjoner og interesserte privatpersoner. Det bør ikke være et krav at

Ny spalte åpner i „Diakonos”

På motsatte side av dette ser leserne at vi har åpnet en ny spalte fra dette nummer av. Vi har valgt å kalle spalten: «Hvordan det kan gjøres.» Tanken bak den er å få fram tanker og ideer som blir utprøvd på medlemmenes arbeidsplasser rundt om.

Det ligger en veldig erfaring i diakonflokken, mange har stått i oppgaver som har trengt gjennomtenkning eller ganske enkelt at småmuligheter ble bedre utnyttet gjennom ideer som er kommet opp. Men all denne erfaring kommer kanskje ikke andre til gode utenom de som ved et rent tilfelle kommer bort i de.

Ved denne spalten vil vi forsøke å dra fram noe av denne erfaringen. Vi appellerer først til det enkelte medlem å selv sende inn stoff, og håper dessuten at dersom noen vet om andre som sitter inne med ideer og ikke selv har frimodighet til å bære dem fram, kontakter redaktøren slik at vi kan komme i kontakt.

Hva tenker vi så på å få fram? En opprømsing vil lett føre til en begrensning. Denne gang har vi enkelt tatt inn en del tanker om organiseringen av besøkstjeneste, som kan komme til nytte for andre. Hva med program for kurser av forskjellige slag? Praktiske ordninger og innredninger på avdelingene? Opplegg for undervisningstimer i de forskjellige aldre? Det finnes sikkert så mange sider av emnet at vi ikke skulle mangle stoff i lang tid.

Men husk at Diakonos kommer ut hver 14. dag og skal denne spalten få mening så begynner vi nå. Velkommen med ditt innlegg!

VÅR BEHOLDNING AV BRUKTE FRIMERKER HAR TATT SLUTT!

VENNLIGST VÆR OPPMERKSOM PÅ DETTE OG SEND OSS MERE.

SAMLEESKER SENDES PÅ OPPFORDRING.

besøkene må føre sjelesørgeriske samtaler eller holde andakter for de som blir besøkt, men *alle besøkterne må være lydhøre for det åndelige behov* og se det som sitt klare ansvar at eventuelt andre, f.eks. prest eller annen sjelesørger trekkes inn og ivaretar *det spesielle sjelesørgeriske aspekt*. Her er det f.eks. viktig med fleksibilitet når det gjelder å bestemme hvem som skal besøke hvem, og å være åpen for å skifte besøk om dette skulle vise seg hensiktsmessig.

Besøksordningen ledes av det oppnevnte utvalg med en formann som står som *ansvarlig for tjenesten*. Det er viktig at besøkterne kan tilbys regelmessige *oppfølgingsmøter/kurser*. Da er det ikke så lett å gå trett, og det kan også bli enklere å rekruttere til tjeneste.

Hvis forholdene ligger til rette, kan *besøkstjenesten utvides*, slik at den danner kjernen i et videre engasjement, f.eks. fot- og hårpleie, mosjonspartier, svømmehall, kurs i hjemmets sykepleie for eldre som har sin ektefelle senge-

liggende, bademuligheter/svømmehall, kostholdsopplysninger/matstell for enslige menn, rutinemessige legeundersøkelser, middagsservering, transporttilbud, diverse utflukter, kurs for eldre ,studiegrupper, pensjonistferier, ærendetjeneste, vaske/rengjøringsteam, dugnadsteam (f.eks. hagearbeid), bibliotekstjeneste/kassettservice, fritidssysler, diverse rådgivning/formidling av kontakt med offentlig hjelpeinstans o.s.v.

Ved etablering av en besøkstjeneste, er det viktig også å ha *andre grupper* for øyet, f.eks. forskjellige typer funksjonshemmede og eldre i institusjoner. Besøk til nyinnflyttede i menigheten kan også komme på tale.

Det er viktig at en i begynnelsen ikke tar på seg flere oppgaver enn en kan mestre, og at en hele tiden tar *utgangspunkt* i de lokale forhold. En god regel er å *starte opp i det små* og eventuelt utvide etter hvert som ressurser og kapasitet øker.